

Els primers Trastàmars. La legitimació mariana d'un llinatge

La instauració de la dinastia dels Trastàmars a la Corona de Castella, primer, i a la Corona d'Aragó, després, va ser polèmica en tots dos regnes, i l'auxili de la Mare de Déu va esdevenir una via necessària per justificar la seva ascensió al tron com a electes de Maria i no dels homes. La majoria de vegades el pretès vincle del monarca amb la Mare de Déu va tenir un caire més aviat simbòlic, suficient per assolir la sanció divina que l'avalés davant els súbdits, però Alfons el Magnànim desenvolupà un llenguatge propagandístic diferent en què ell de vegades apareix en contacte amb la divinitat, concretament amb la Mare de Déu. Alfons, que ja no necessitava tant la seva legitimació reial com a Trastàmars, va cercar la complicitat de Maria en diverses ocasions, especialment en l'acompliment del seu somni napolità. **Francesc Ruiz i Quesada.**

Los primeros Trastámaras. La legitimación mariana de un linaje

La instauración de la dinastía de los Trastàmars en la Corona de Castilla, primero, y a la Corona de Aragón, después, fue polémica en ambos reinos, y el auxilio de la Virgen se convirtió en una vía necesaria para justificar su ascensión al trono como electos de María y no de los hombres. La mayoría de veces el pretendido vínculo del monarca con la Virgen tuvo un

carácter más bien simbólico, suficiente para alcanzar la sanción divina que el avalara ante los súbditos, pero Alfonso el Magnánimo desarrolló un lenguaje propagandístico diferente en el que él a veces aparece en contacto con la divinidad, concretamente con la Virgen. Alfonso, que ya no necesitaba tanto su legitimación real como Trastámara, buscó la complicidad de María en varias ocasiones, especialmente en el desempeño de su sueño napolitano. **Francesc Ruiz i Quesada.**

The first Trastámaras. The Marian legitimization of a lineage

The restoration of the dynasty of the Trastámara in the Crown of Castile, first, and to the Crown of Aragon, later, it was polemic in both kingdoms, and the aid of the Virgin turned into a necessary route to justify his ascension to the throne as elect of Maria and not of the men. The majority of times the claimed link of the monarch with the Virgin had a rather symbolic, sufficient character to reach the divine sanction that it was supporting before the subjects, but Alfonso the Magnanimous developed a propaganda different language in which he sometimes appears in touch with the divinity, concretely with the Virgin. Alfonso, who already did not need both his royal legitimization and Trastámara, looked for Maria's complicity in several occasions, specially in the performance of his Neapolitan dream. **Francesc Ruiz i Quesada.**

Descargar